

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10P/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613200118
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5613200118.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci starostlivosti o maloletého F. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov: D. H., nar. XX. X. XXXX, bytom E. F., Q. XXX/X T. B.. X. H., nar. XX. X. XXXX, bytom E. F., X. XXX/XX, o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

M e n í s a rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10. 12. 2012, č. k. 9P/156/2012-32, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 10. 4. 2013, č. k. 7CoP/13/2013-50, v časti o bežnom výživnom tak, že otec j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého F. H., nar. XX. XX. XXXX, zníženým výživným v sume 60 eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky dieťaťa, od 11. 4. 2013.

Vo zvyšnej časti sa návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 8. 1. 2013, sa otec maloletého F. H. domáhal zníženia výživného na sumu 60 eur mesačne, od 1. 1. 2013. V návrhu uviedol, že ku dňu 1. 1. 2013 s ním bol skončený pracovný pomer uzavretý na dobu určitú, pričom jeho zamestnávateľ mu pracovnú zmluvu neobnovil. Preto nie je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť doposiaľ určené výživné. Od 2. 1. 2012 je zaevidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Nárok na podporu v nezamestnanosti nemá. V súčasnosti nepoberá žiadny príjem.

Matka s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasila.

Kolíznym opatrovníkom maloletého dieťaťa uviedol, že zníženie výživného nie je v záujme dieťaťa. U otca sú však objektívne dôvody pre zníženie výživného. Rozhodnutie ponechal na úvahe súdu.

Otec pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že k podaniu návrhu ho viedla ekonomická situácia, nakoľko od 1. 1. 2013 mu skončil pracovný pomer na dobu určitú. Prácu si hľadá, a to aj v zahraničí. S plnením výživného mu pomáha jeho priateľka. Momentálne nemá žiadny príjem. O dávky v nezamestnanosti, ani o dávky v hmotnej núdzi si nežiadal. S priateľkou je dohodnutý, že mu bude sumu 60 eur mesačne na výživné dávať. V spoločnej domácnosti býva s priateľkou a jej dvoma deťmi. Priateľka pracuje, má čistý mesačný príjem približne 620 eur. Výdavky na bývanie sú 175 eur mesačne na elektriku, 50 eur na

plyn a koncesionárske poplatky, 225 eur na splátku hypotekárneho úveru. Syn priateľky je zamestnaný, prispieva im na bývanie a stravu sumou 70 eur mesačne. Na dcéru priateľky je určené výživné, ktoré otec dieťaťa platí vo výške približne 100 eur mesačne. Vznikajú mu aj výdavky na telefón vo výške 31 eur mesačne, na splátku do Sociálnej poisťovne vo výške 30 eur mesačne. Uvedené výdavky za neho uhradza jeho priateľka. Aktuálne platí výživné na maloletého vo výške 80 eur mesačne. Vlastní len automobil rok výroby 2005, ktorý už zverejnil na odpredaj, nehnuteľnosti nevlasní. Do Českej republiky si chodí hľadať prácu, nakoľko priateľka tam má príbuzných, u ktorých môže bývať. V Českej republike nepracuje. S maloletým sa stretáva sporadicky, na noc k nemu nechodíeva. Okrem maloletého iné vyživovacie povinnosti nemá.

Matka pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že býva s plnoletým synom a maloletým F.. Plnoletý syn je od apríla 2013 zamestnaný a prispieva na bývanie sumou 50 eur mesačne. Jej priateľ s nimi v spoločnej domácnosti nebýva. Má príjem len z pracovného pomeru. Výdavky na bývanie sú mesačne 140 eur na nájomné, 33 eur na elektriku, 17 eur na plyn, 10 eur na internet. Maloletý navštevuje strednú školu v Liptovskom Hrádku, kde výdavky na cestovné sú 25 eur mesačne na autobus, dva krát do týždňa chodí vlakom, kde výdavok je 0,40 eura na cestu. Výdavky na školu sa oproti stavu pri predchádzajúcom rozhodovaní nezmenili. Maloletému však pribudli kožné problémy, od 7. 2. 2013 navštevuje kožnú ambulanciu, v súvislosti s čím vznikajú výdavky približne 25 eur mesačne. Vlastní byt, v ktorom bývajú, automobil rok výroby 1991. Otec platí výživné na maloletého vo výške 80 eur mesačne, teraz dal 120 eur prvý krát. Na maloletého vzniká aj výdavok na stužkovú vo výške 50 eur ročne.

Okrem výsluchu rodičov súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to lustráciou rodičov v databáze Sociálnej poisťovne, správami Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, správou Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš, potvrdením o príjme matky, potvrdeniami o príjme otca, obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 9P/156/2012, zistiť nasledovný skutkový stav:

Naposledy bolo o výživnom na maloletého F. H. rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10. 12. 2012, č. k. 9P/156/2012-32, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 10. 4. 2013, č. k. 7CoP/13/2013-50, ktorým bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého zvýšeným výživným vo výške 120 eur mesačne. V čase rozhodovania súdu bol maloletý študentom strednej školy v Liptovskom Hrádku. Matka bola zamestnaná v pracovnom pomere, s priemerným čistým mesačným príjmom 464,85 eura. Mala jednu vyživovaciu povinnosť. Otec bol zamestnaný v pracovnom pomere, s priemerným čistým mesačným príjmom 445,86 eura od zamestnávateľa DSS a ŠZ Liptovský Hrádok a s priemerným čistým mesačným príjmom zisteným súdom vo výške 143,77 eura od zamestnávateľa Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. Mal jednu vyživovaciu povinnosť. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že námietku otca, týkajúcu sa zmeny jeho pomerov od času vydania napadnutého rozhodnutia, považoval za nedôvodnú. Dĺžka trvania nezamestnanosti otca do času rozhodovania odvolacieho súdu, teda približne 3,5 mesiaca, nie je takou okolnosťou, ktorú by bolo možné považovať za kvalifikovanú zmenu pomerov, majúcu vplyv na výšku vyživovacej povinnosti otca.

Otec je v súčasnosti nezamestnaný, od 1. 1. 2013 je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Nepoberá žiadny príjem, a to ani dávky v hmotnej núdzi, ani podporu v nezamestnanosti. V období od 1. 11. 2012 do 31. 12. 2012 mal uzavretú s obchodnou spoločnosťou F. V. Q., Q.. J.. H.. dohodu o pracovnej činnosti, avšak za dobu trvania pracovnoprávneho vzťahu nemal žiadny príjem. V období od 23. 5. 2012 do 30. 9. 2012 na základe dohody o vykonaní práce vykonával prácu vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., kde za uvedené obdobie mu bol vyplatený príjem vo výške 718,88 eura. V období od 2. 1. 2012 do 31. 12. 2012 pracoval v L. Q. Q.D. T. Š. I. E. O., v pracovnom pomere na dobu určitú, s priemerným čistým mesačným príjmom 451,65 eura. Má jednu vyživovaciu povinnosť.

Matka maloletého je zamestnaná v C. Q. Q. T., s priemerným čistým mesačným príjmom 459,79 eura. Má jednu vyživovaciu povinnosť.

Podľa § 163 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa Zákona o životnom minime.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, v znení platnom od 1. 7. 2012, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 88,82 eura mesačne, ak ide o zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo o nezaopatrené dieťa.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd návrhu otca na zníženie výživného čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jeho dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že od posledného rozhodnutia o výživnom na maloletého sa podstatným spôsobom zmenili pomery na strane otca. Otcovi skončil pracovný pomer dojednaný na dobu určitú, v dôsledku čoho stratil príjem poberaný z pracovného pomeru. Skončenie pracovného pomeru otca súd nevyhodnotil v jeho neprospech, nakoľko pracovný pomer bol dojednaný na dobu určitú, uplynutím dojednanej doby teda pracovný pomer bez zavinenia otca skončil. V súčasnosti je otec nezamestnaný, nepoberá žiadny príjem. Pokiaľ je aj možné hodnotiť otcov prístup ako benevolentný pokiaľ ide o uplatnenie si zákonných nárokov minimálne na poberanie dávok v hmotnej núdzi, súd mal za to, že aj pokiaľ by mu boli priznané dávky v hmotnej núdzi, ich výška by neumožňovala otcovi platiť výživné na maloletého vo vyššej sume ako 60 eur mesačne. Vzhľadom na dĺžku trvania nezamestnanosti otca súd nemohol ani uvedenú skutočnosť vyhodnotiť v jeho neprospech a vychádzať z predpokladu poberania minimálnej mzdy, keďže otec je nezamestnaný zatiaľ necelého pol roka. Vzhľadom na otcom prezentovanú schopnosť platiť výživné na maloletého vo výške 60 eur mesačne, z prostriedkov poskytovaných jeho priateľku, súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého zníženým

výživným vo výške 60 eur mesačne. Napriek tomu, že je nepochybné, že potreby maloletého dieťaťa by vyžadovali vyššie výživné (čo vyplýva aj z posledného rozhodnutia súdu, od ktorého sa pomery na strane maloletého nezmenili, naopak pribudli mu výdavky v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou), v súčasnosti nie je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletého vyšším výživným. Pokiaľ aj matka poukazovala na to, že otec v Českej republike pracuje, uvedené tvrdenie preukázané nebolo. Otec jednoznačne poprel, že by v Českej republike pracoval, do Českej republiky cestuje za účelom hľadania zamestnania, keď ubytovanie má zabezpečené u príbuzných svojej priateľky. Krajský súd v Žiline v odôvodnení rozsudku zo dňa 10. 4. 2013 síce konštatoval, že u otca už došlo k zmene pomerov, spočívajúcej v skončení pracovného pomeru, v čase rozhodovania súdu však ešte nebol dôvod na zmenu rozhodnutia prvostupňového súdu, keďže dĺžka trvania nezamestnanosti otca predstavovala len 3,5 mesiaca. Súd mal za to, že v čase rozhodovania, t. j. ku dňu 19. 6. 2013, už, vzhľadom na dĺžku trvania nezamestnanosti otca, ktorá je takmer pol roka, nadobudla uvedená zmena pomerov charakter kvalifikovanej zmeny pomerov, ktorá môže byť dôvodom pre zmenu rozhodnutia o výške výživného. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/156/2012 rozhodoval podľa stavu ku dňu 10. 4. 2013, súd nemohol znížiť výživné na maloletého od skoršieho dátumu, nakoľko skutkový stav ku dňu 10. 4. 2013 už bol predmetom vyhodnotenia a rozhodnutia súdu. Preto súd znížil výživné na maloletého od dňa nasledujúceho po rozhodnutí odvolacieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/156/2012, t. j. od 11. 4. 2013 a v zostávajúcej časti návrh otca na zníženie výživného ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovaným zákonným ustanovením tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal, nakoľko konanie bolo možné začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o p o d a ť odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.